

Domonkos Georgina - beszámoló

Örömmel értesültem arról, hogy az Apor Vilmos Katolikus Főiskola azon 10 hallgatója közé kerültem, akik 3 hetet tölthetnek Osloban, pályázati támogatással. Október 13-tól 31-ig felejthetetlen élményekben volt részünk.

Az első héten a „Window to the World” konferencián vettünk részt, ahol többféle workshop közül válogathattunk, a témája a kisgyermekkorai művészeti nevelés volt.

A következő két hétben külön programunk volt, néhány órát meglátogathattunk az osloi főiskolán, és sok külön nekünk szervezett programon vettünk részt.

Két alkalommal látogattunk óvodát, mindkettő nagyon élvezetes volt, megnézhattuk az ovisokkal együtt a drámafoglalkozásokat, körbevezettek minket, az egyik helyen részletesen beszámoltak az óvoda működéséről is, és volt alkalmunk kérdéseket feltenni. Szembetűnő különbség a magyar óvodai neveléssel szemben az, hogy Norvégiában az óvodában 0 éves koruktól fogadják a gyerekeket, és kis csoportokban, csoportonként több óvodapedagógussal foglalkoznak velük. Hangsúlyos a drámapedagógia, a kicsiknél (1-2 évesek) bábokkal, babákkal, figurákkal játsszák el a történetet, ami aztán egész napra témát ad a további játékokhoz, a nagyobbaknál pedig a pedagógusok maguk eljátsszák a szereplőket. Sokat énekelnek, minden foglalkozásnak van nyitó és záró éneke, ez az ének ugyanaz volt minden csoportban, ahol voltunk.

Kintlétünk alatt Kozák Katalin tartott nekünk drámaórákat, valamelyest beleláthattunk a norvég drámapedagógia oktatásba. Kati már fiatal kora óta Osloban él, és ott tanít drámapedagógiát. Eredetileg egy drámafoglalkozást kellett volna készítenünk, amit egy óvadás csoporttal le is játszhattunk volna, de az első együtt töltött hét után Kati megváltoztatta a feladatunkat, és egy prezentációt kellett készítenünk az Osloban töltött három hét élményeiből. Kati azzal indokolta a feladat megváltoztatását, hogy sok szempontból máshogy viselkedünk, mint a norvégiai tanítványai, szerinte mi mindig a dolgok értelmét, mélységét keressük, és magyarázzuk a látottakat, míg náluk az esztétikán van a hangsúly. Sokáig foglalkoztatott ez az indoklása, sajnálom, hogy nem volt lehetőségünk erről bővebben beszélgetni vele. Érdekes és izgalmas feladat volt az eddig megszokottól eltérő módon és szempontból dolgozni egy előadáson. Három kis csoportban dolgoztunk, és 10-10 perces előadásokat készítettünk, az áprilisban hozzánk látogató norvég diákoknak. Néhány tanár, és a norvégiai magyar nagykövetség felesége is megtisztelt minket azzal, hogy megnézte az előadásunkat.

A főiskolások életébe sajnos kevés lehetőségünk volt belelátani, mert az órák általában norvégul zajlanak, ám örömeinkre az Erasmus hallgatókkal mégis volt közös óránk angolul. Múzeumpedagógia órán voltunk, ahol Howard Gardner intelligenciatípusai volt a téma, majd kis csoportokban kaptak feladatot, egy múzeumlátogatás megtervezését, gyerekcsoportnak, és a csoportok reprezentációját a kész feladatról megnézhattuk a következő órájukon.

Részt vettünk egy egész délelőtti doboláson is, amit egy afrikai pedagógus tartott, nagyon jól éreztük magunkat, mindannyian kaptunk egy-egy kongadobot, és órákon átdoboltunk és dalokat tanultunk egy igazán remek dobtanártól. Az óvodapedagógus hallgatókkal töltöttük ezt az izgalmas délelőttöt.

Megnézhettük a Children's Art Museum-ot, ami a világ egyetlen olyan múzeuma, ahol gyerekek alkotási vannak kiállítva, elsősorban rajzok, festmények, de található hulladékból hasznosított játék is, például kólásdobozból vagy kupakokból készült autó, bábu, stb. A kiállítás nagyon színes, és a világ minden tájáról érkeznek hozzá alkotások, magyar gyerekek festményeit is láthattuk.

Megtisztelő volt, hogy a szabadidőnkben is gondoskodtak arról, hogy programokon vehessünk részt, izgalmas városnézésre vitt minket Fernando, aki a csereprogramban részt vevő egyik diák, Kati jóvoltából egy balettelőadást néztünk az osloei operában. Az utolsó héten egy vacsora alkalmával elbúcsúztunk a norvég diákoktól, ahol jól esett hallani, hogy nagyon várják a tavaszt, amikor ők látogatnak el hozzánk 3 hétre!